

лекувани. Надежди възродени. Поглед, обърнат с вяра към светлото наше бъдеще... Ти, брате мой, нищо не знаеш. И аз нищо не знаех до сега. Сега прогледнах. Омиха ми се очите с жива вода. Общественик — малко е казано то — въобщественик, въобщественик заслужава да се нарече...

Бай Доверчинов напъха вестниците в джоба си и тръгна все така нервен и възбуден, без да ми каже едно довиждане.